

Sorribes

Capolat

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	Des de la carretera de Sant Llorenç cal agafar el trencant de Coforb, passat el trencant de Riera, el proper a la dreta porta fins la casa.
Emplaçament	La casa està situada en una ampla carena, al centre de la vall de Coforb, envoltada per les terres de conreu.
Alçada:	985
Coordenades:	
Latitud:	42.091884135134
Longitud:	1.7930985958212
UTM Est (X):	400191
UTM Nord (Y):	4660682

Classificació

Número de fitxa	08045 - 162
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern
Segle	XVII-XVIII
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Tipus de protecció:	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	08044A004000210000S
Autoria de la fitxa	Pol Navarro Costa - Societat d'Arqueologia del Berguedà
Data de registre de la fitxa:	dj., 07/04/2022 - 11:50

Descripció

Casa de planta rectangular, consta de planta baixa, planta pis i golfes, té la coberta a dos vessants amb el carener orientat de nord a sud. L'edifici està adossat a un marge, aquest fet permet tenir accés a peu pla a la planta baixa i al primer pis. Adossat a l'est de la casa trobem un annex de dos nivells, la part baixa destinada al bestiar i la part superior a mode d'eixida i assecador, amb aquest annex es comunica la casa amb la part superior de la masoveria. A llevant de la masoveria hi havia una antiga pallissa que va patir un incendi i es va enderrocar, en l'espai que ocupava actualment hi ha un hort.

En quant a l'estructura, en podem destacar diversos elements:

Els murs de la planta baixa oscil·len entre 75cm i 65cm i estan fets amb pedres irregulars lligades amb fang. A la planta pis, els murs exteriors tenen un gruix d'uns 60 cm, el mur mitger és de 30 cm i la resta de compartimentacions es fan amb envans que semblen molt moderns.

De les obertures originals es conserva l'antiga porta d'accés a la casa, té llinda de fusta sobre muntants que no es diferencien de la resta del mur i la dovella és esbiaixada.

Els sostres de la casa probablement eren de revoltó de guix encofrat. Varen ser substituïts arran de les reformes de 1987. L'eixida conserva el sostre original, hi ha jàsseres orientades d'est a oest recolzades sobre els grans pilars centrals i els murs est de la casa i masoveria, cairats de nord a sud sobre les jàsseres i empostissat de fusta.

La coberta en la casa és de teula àrab a dos vessants amb el carener orientat de nord a sud. Els elements de suport han estat modificats en el marc de les reformes realitzades. L'eixida té la coberta d'un sol vessant inclinat al sud.

Observacions:

Dins de Sorribes, en destaquem dos elements arquitectònics:

-Forn (segle XIX). Es tracta d'una boca de forn. L'arc i muntants estan tallats en un bloc monolític de pedra, porta gravada la inscripció: "*Any 1809*". No es conserva el cos del forn.

-Ponedores (segle XVII). Es tracta d'unes ponedores per gallines encastades en el mur nord de la casa. Els forats estan delimitats per una sola llinda formada per una llosa col·locada horitzontalment sobre tres lloses en vertical i un replà format per dues lloses horitzontals. Dues ponedores més, de mides i característiques semblants, es troben en el mateix mur, prop del mur mitger.

Història

Des del punt de vista documental, tenim constància del mas Sorribes a partir del 1557, quan Joan Barart apareix com a habitant al mas de l'Olzinella de Coforb i amo del mas Sorribes. El 10 d'abril de 1616 Joan Codina, àlies Barart, ven a Francesc Àries, pages de Berga, la casa, mas i heretat de Sorribes per 264 lliures. Al 26 de novembre de 1682 Pau Creu, pagès de Coforb, ven a Josep Freixes i Santaolària i a Francesca Oliba i Cardona, la seva muller, pel preu de 900 lliures el mas de Sorribes.

L'anàlisi de l'edifici ens senyala els següents moments constructius:

Segle XVII: és probable que l'estructura originària de la casa sigui d'aquesta època, però, no tenim elements arquitectònics concrets per poder-ho precisar.

La casa està a cavall d'un marge, així, a planta baixa només es disposa de la meitat de la superfície obrada, el seu interior s'estructura en dos cossos (el de llevant és de majors dimensions) separats per un mur mitger orientat de nord a sud. En el cos oriental es troba l'antiga porta d'accés, oberta en el mur est, en el mur nord (adossat al marge) hi ha quatre ponedores a mitja alçada i una menjadora de cap a cap. El cos occidental té una menjadora adossada al mur oest, també és visible restes de sutge a mitja alçada, no es pot determinar el seu origen. No s'observa cap indicatiu de l'existència d'una escala interior que comuniqués els diferents nivells de la casa. La planta pis ha estat totalment reformada i la descripció dels elements d'aquesta planta ens l'han proporcionat els actuals propietaris. L'escala de comunicació amb el nivell inferior és de pedra i està situada a l'eixida. La sala estava situada en el cos occidental, tenia un envà central que separava la cuina del menjador, en el seu mur occidental es situaven, consecutivament i de nord a sud, la llar de foc, la boca del forn, els fogons i la pica. En el cos oriental hi havia un espai, que actuava com a distribuïdor, amb accés a l'exterior, a l'eixida i a dues habitacions i una escala d'accés a les golfes. A les golfes hi havien habitacions i els graners.

Segle XVIII: es construeix la masoveria separada uns metres a llevant de la casa. En el mateix moment, aprofitant l'espai entre els dos edificis, es construeix una gran eixida que a Sorribes té una utilitat molt més funcional que a la resta de les cases.

L'eixida es fa en base a dos grans pilars centrals que actuen de suport de l'estructura, creant un espai cobert on es localitza l'escala que comunica la planta baixa amb la planta pis de la casa. A planta baixa, inicialment hi havia un corral. La primera planta està oberta cap el sud actuava com assecador, aquí es localitza la pica del boll i la fogaina.

Segle XIX: es realitzen reformes en l'interior de la masoveria consistents en la substitució dels envans.

Segle XX: amb la darrera gran reforma realitzada a la casa, i que data del 1987, es varen substituir els sostres, es modificaren les obertures i s'arrebossaren els murs, per aquesta causa, no es possible fer una bona lectura de la seva estructura arquitectònica. També en aquesta època es substitueix el corral de la planta baixa de la masia per unes corts.

Bibliografia

CASACUBERTA, A., CUNILL, J., SÁNCHEZ, J. (2022). Història dels masos del Municipi de Capolat. Inèdit.

CORTÉS, Maria del Agua (2016) Espai domèstic i cultura material. Una aproximació històrica a les cases rurals del Berguedà. [Tesi Doctoral Universitat Autònoma de Barcelona]. Tesis doctorals en xarxa.

SOCIETAT D'ARQUEOLOGIA DEL BERGUEDÀ (2004). Inventari i Catalogació del Patrimoni Cultural moble i immoble del Municipi de Capolat. Inèdit.

